

Aamukahvin ääressä

Kukko:

Hyvää huomenta, punahilkka!
Miltäs se maistuu kahvitilkka?

Kana:

Ah, se on aivan liian kuumaa,
kieltäni polttaa, päätäni huumaa.

Kukko:

Kahvi on hyvää – mitä mä kuulen?
Huonolla tuulella, rouvani, luulen.

Kana:

Eipä se olisi kumma lainkaan,
voi mitä unissa nähdä sainkaan!

Kukko:

Kerro se mulle, kullanmuru,
kertoen aina haihtuu suru.

Kana:

Mull' oli piilossa pesä uusi,
munia siinä jo viisi, kuusi.
Lapset sen löysivät, ai, ai, ai!
Rintani haikean haavan sai.

Kukko:

Rauhoitu, rauhoitu, armas Lotta,
eihän se ollut edes totta.

Immi Hellén 1930

*Lasten runokirja: Suomen pojille ja
tytöille omistettu. Valistus, Helsinki.*

Kahvi parantaa sairaan,
eikä siitä terveellekään
haittaa ole.

Kupillinen kahvia voi
olla alku elinikäiselle
ystävyydelle.

Ei akka leivästä lepy,
kun kahvi on lopussa.

Joka kahvia keittää,
hän hymyjä kylvää.

Jännittää, sano mummo
kun kahvimerkkiä vaihto.

Ken kahvia säästää,
hän vieraita vihaa.